उत्कृत्य दत्तानि मुखे खमांसान्यसुते चुधा ॥ ७० ॥ शरणागतान् यस्यजिति सोभाइत्युपजीविनः। सोऽप्येवं यन्त्रपीडाभिः पीद्यते यमिकङ्करैः ॥ ७१ ॥ सुकृतं ये प्रयद्यन्ति यावज्जना इतं नराः। ते पिष्यन्ते शिलापेषैर्ययैते पापनक्षितः ॥ ७२ ॥ न्यासापदारिणो बद्धाः सर्व्वगाचेषु बन्धनैः। क्तमिष्टिश्विकवाको से भुंच्यन्ते उ हर्नि शं नराः ॥ ७३॥ क्षुत्रक्षामास्तृट्पतिज्ञ द्वाताखवी वेदनातुराः। दिवामेथुनिनः पापाः परदारभुजस्य ये॥ ७४॥ तथेव कर्यं केदी घेरायसेः पश्य शास्त्रासं। त्रारोपिता विभिन्नाङ्गाः प्रभूतास्वस्ववाविषाः॥ ७५॥ मूषायामपि पश्चैतान् नाश्वमानान् यमानुगैः। पुरुषेः पुरुषव्यात्र परदारावमर्षिणः ॥ ७६ ॥ उपाध्यायमधः कत्वा साधी योऽध्ययनं नरः। युद्धाति शिल्पमथवा सोऽप्येवं शिरसा शिलां ॥ ७७ ॥ बिश्नत् क्लोशमवाप्रोति जनमार्गेऽतिपीडितः। चुत्हामोऽइर्किशं भारपीडाव्यवितमस्तकः ॥ ७८॥ मूचक्षेषापुरीषाणि यैक्त्स्ष्टानि वारिणि। त इमे श्लेषाविगमूचदुर्गन्धं नरकं गताः ॥ ७८ ॥ परस्परच मांसानि भक्षयन्ति चुधान्विताः। भुक्तं नातिष्यविधिना पूर्वमेभिः परस्परं ॥ ८० ॥ अपविद्वास्तु यैवेदा वह्नयश्वाहिताप्रिभः।